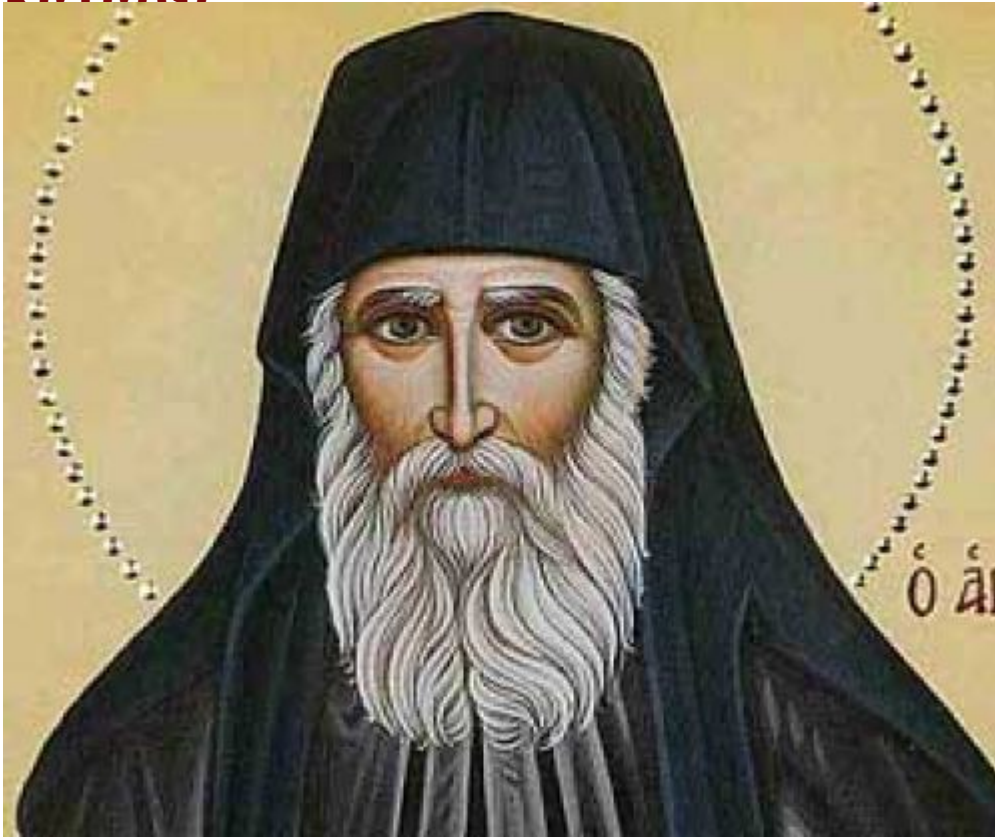

Όσιος Παΐσιος: Αρρώστιες και ατυχήματα από κατάρρα

[Γέροντες / Ορθόδοξη](#)

Πολλές αρρώστιες

που δεν βρίσκουν οι γιατροί από τι είναι, μπορεί να είναι από κατάρρα. Τι να βρουν οι γιατροί, την κατάρρα;

Μια φορά μου έφεραν στο Καλύβι έναν παράλυτο. Ολόκληρος άνδρας, δεν μπορούσε να καθήση. Το κορμί του ήταν τεντωμένο σαν ξύλο.

Τον κουβαλούσε ένας στην πλάτη και ένας άλλος τον κρατούσε από πίσω. Του έβαλα δυο κούτσουρα και ακουμπούσε λίγο ο καημένος. Μου λένε αυτοί που τον συνόδευαν:

«Από δεκαπέντε χρονών παιδί είναι σ' αυτήν την κατάσταση και έχουν περάσει δεκαοχτώ χρόνια από τότε».»Μα πώς στα καλά καθούμενα να το πάθη αυτό; είπα. Δεν μπορεί· κάτι συμβαίνει». Έψαξα από 'δω-από 'κει και βρήκα ότι κάποιος τον είχε καταρασθή. Τι είχε συμβή;

Κάποτε πήγαινε με το αστικό στην σχολή του και καθόταν σε μια θέση

τεντωμένος. Σε κάποια στάση μπήκε ένας ηλικιωμένος παπάς και ένα γεροντάκι και στάθηκαν όρθιοι δίπλα του. Τότε του είπε ένας:

«Σήκω, να καθήσουν οι μεγάλοι». Αυτός τεντώθηκε ακόμη περισσότερο στο κάθισμα, χωρίς να δώσει σημασία. Οπότε το γεροντάκι που στεκόταν όρθιο του λέει:

«Τεντωμένος να μείνης και ποτέ να μην μπορής να καθήσης».

Και η κατάρα έπιασε. Βλέπεις, είχε αναίδεια ο νέος. Σου λέει:

«Γιατί να σηκωθώ, αφού την πλήρωσα την θέση;»

Ναι, αλλά και ο άλλος πλήρωσε και είναι ηλικιωμένος, σεβάσμιος, και στέκεται όρθιος και εσύ είσαι μικρό παιδί, δεκαπέντε χρονών, και κάθεσαι.

«Από αυτό είναι, του λέω. Κοίταξε να μετανοήσης για να γίνης καλά• χρειάζεται μετάνοια».

Ο καημένος, μόλις το κατάλαβε λίγο και το αναγνώρισε, αμέσως τακτοποιήθηκε.

Πόσα από αυτά που συμβαίνουν σήμερα είναι από κατάρα, από αγανάκτηση. Και όταν εξοντώνονται ολόκληρες οικογένειες ή πεθαίνουν πολλά άτομα από μία οικογένεια, να ξέρετε, είναι ή από αδικία ή από μάγια ή από κατάρα.

Ένας πατέρας είχε ένα παιδί που όλο γύριζε. Μια φορά του λέει αγανακτισμένος:

«Να έλθης μια και καλή». Το παιδί εκείνο το βράδυ, καθώς ερχόταν στο σπίτι, ακριβώς έξω από την πόρτα, το χτύπησε ένα αυτοκίνητο και έμεινε στον τόπο. Τον πήραν οι φίλοι του σκοτωμένο και τον πήγαν μέσα στο σπίτι του. Ήρθε μετά ο πατέρας στο Καλύβι και έκλαιγε. «Το παιδί μου σκοτώθηκε έξω από την πόρτα του σπιτιού μου», έλεγε. Από 'δω-από 'κει, μετά μου λέει:

«Του είχα πει και μια κουβέντα». «Τι του είπες;», του λέω. «Αγανάκτησα που ξενουχτούσε και του είπα: “Να έρθης μια και καλή!”

Μήπως ήταν απ’ αυτό»; «Εμ, από τι ήταν; Του λέω. Κοίταξε να μετανοήσης, να εξομολογηθείς». «Αυτήν την φορά να έρθης μια και καλή», του είπε, και το παιδί το έφεραν νεκρό. Άντε μετά να χτυπιέται ο πατέρας, να κλαίη...

«Αποσπασμα απο το βιβλιο Με πόνο και αγάπη για τον σύγχρονο άνθρωπο», Γέροντος Παϊσίου Αγιορείτου.

Πηγή: ekklisiaonline.gr